

Svíčky 2021

Opravte to

Úvod

Sepsat reportáž ze šifrovačky, kde jsme řádně vyluštili jedinou šifru? To vypadá jako nesmysl a přiznání neúspěchu. Když ale může TOP tým letošního ročníku napsat reportáž jako turistický výlet po okolí Semil bez jediné zmínky o šifrách a luštění, proč bychom to my z opačného konce nepojali taky trochu po cimrmanovsku? Zde je tedy popis našeho neúspěšného hledání slepých cest.

Před startem

Svíčky jsou každoroční výzvou a loňské umístění těsně za první pěticí týmů nás potěšilo. Zkoušíme letos dát dohromady stejnou sestavu, ale Janka už poskládala Tykadlí tým, tak půjdeme jenom ve čtyřech (společnou fotku ale neodmítla). Na dálku dáme možnost připojení Standovi nebo Helče do Kalifornie, ale slibujeme, že se ozveme jen v čase jim příznivém a nám nepříznivém. Přihlášku podáváme jako poslední a doufáme, že to nebude korespondovat s naším umístěním. Hroch slibuje Ivance, že neskončíme hůř než na 25. místě. Letos ale víc přihlášek není – asi se někteří pořád obávají Covidu, nechce se jim do takové prdele, bojí se nevyzpytatelnosti hry nebo špatné předpovědi počasí.

Start

Na start dorazil s předstihem Šmudla, který dojel autem. My ostatní jsme jeli rychlíkem Arriva s přímým spojením z Prahy. Ačkoli – on to ani moc rychlík nebyl. A vlastně ani nešlo o přímé spojení, když jsme dvakrát přestupovali. Ve vlaku našel Hroch vděčné posluchače na teorie kolem Rubikovy kostky, tak cesta uběhla v družné atmosféře. Na startu panuje pohodová atmosféra. A po úvodním deštíku ani počasí nevypadá úplně špatně. Bereme si

tradiční chleba s netradičním cukrem a po odmávnutí se vrháme do hry.

Jediná vyluštěná šifra

Ve startovní šifře poznáváme obrysy vlajek. Bereme černobílé pomůcky. Ale ono to bude RGB. Tak zpátky používáme barevnou verzi. Máme řešení a jen chvíli váháme nad interpretací. Jdeme ke hřbitovu v Jesenném. První a jediná řádně vyluštěná šifra nám dodává optimismus.

Osmisměrka

Vyzvedáváme osmisměrku a na luštění nacházíme přístřešek pod nedalekým valníkem. Z luštění nás občas vyrušuje pes, dožadující se aportu a bodrý usedlík, nabízející jakoukoli pomoc ("Kam jdete? Já znám v okolí každý kámen. A i ty jeskyně."). Brzy máme vše vyškrtané a zbývají nějaká písmenka uvnitř slov a vedle nich. Skreblením by mohlo něco vyjít, ale chceme mít jasno. Hroch prosazuje náповědu. Tak jo. Po ní to už dáváme dohromady a jdeme k vyvěračce.

Naučné cedule

Na louce získáváme tři přírodovědná zadání. Tak to určitě aspoň jedno hladce dáme. První nápady jsou jasné – u pexesa jde o polský kříž, u poločasů rozpadu dohledáme součty časů a dáme to graficky a listy přiřadíme dřevinám a uvidíme. I když máme v podstatě správné cesty i poznatky, ani po hodině nemáme řešení ani u jedné úlohy. Takže volíme náповědu na listy, kde vychází: „ZELENÁ, ZELENÁ“. To nás zaujalo, protože jsme na zelené značce a poblíž je další zelená. To může být na nejbližším přiblížení obou zelených značek. Nakonec volíme i náповědu na rozpady, která sice nic nového neřekne, ale donutí nás pracovat s

astronomickou přesností a místo tisíce let u skla dát dva tisíce. A jdeme do serpentiny. K našemu překvapení neodcházíme zdaleka poslední, takže nemusíme hasit oheň.

Jak hráči přicházejí o iluze

Vyzvedáváme básničky. Na první pohled jsou pěkné. Vedle básniček je stejný počet dvoupísmenných znaků. Až na jednu výjimku. „Tady je křížek. Tak asi půjdeme k nějakému kříži.“ Už se chystám připravit seznam křížků v mapě od orgů, když Hroch rezolutně sdělí: „To není křížek, to je dýka.“ A tím jsou ukončeny veškeré úvahy o jakémkoli křížku. Polemizovat se znalcem snad všech existujících fontů písma si netroufáme. Pojmenování máme nakonec kompletní. Poslední odolává básník. Několikrát padlo, že by mohlo jít o Štěpána Šafránka z Básníků. Dokonce i Pavel Kříž tam byl zmíněn, ale obratem zavrhnut z dvojího důvodu: příjmení není ve tvaru jména a navíc jde o herce a nikoli postavu z filmu (což by nebylo v souladu se zařazením primáře Blažeje). Nakonec (podobně jako polovina startovního pole) bereme nápovědu. Po dalších 2,5 hodinách marných pokusů o vykreslení řešení z básniček, kalendáře či dokonce dat narození kapitulujeme podruhé. Bereme totálku. Jak zjišťujeme po konci hry – druhou „nápovědu“ braly všechny týmy, co volaly o pomoc i poprvé, z čehož lze usuzovat, že nápověda moc nepomohla.

Metro 3 m

Po dvou zákysech jsme odhodlání spravit si chuť. Celkem brzy máme pozorování o nadměrném a poměrně rovnoměrném výskytu pojmenování různých domů a budov. A také nás bije do očí „3 m“. Ale ne natolik, abychom je aplikovali jako tři písmena „m“. Tak analyzujeme text a zeměpisné názvy a značky. Nadějně je třeba spojení klíče a dveří (zámek) a následujícího husího pochodu, protože v Semilech objevujeme Husovu ulici vedoucí od zámku. Hledáme místa na mapě, zkoušíme asociace, vypisujeme podezřelá slova atd. Do nápovědy se nám nechce. Ale nakonec ji stejně dáme. Navede nás zpátky na „3 m“ a na mapové značky. Volíme přesun proti trdomyslnosti do nejbližší vesnice. Aspoň budeme blíž k Cimrmanově rozhledně, na kterou stejně chceme. Navrhují ještě popojít k Benešovu, že ze šifry ten zeměpisný název nějak vytlučeme. Stanoviště tam skutečně je, ale ne naše. Tak se dál věnujeme zeměpisným názvům. Standovi se podařilo ze zeměpisných značek poskládat graficky PANSKO. Což je název nedalekého lesa. Tam by se dalo jít buď k hospodě (o které se v šifře píše) nebo třeba ke studánce (jejíž grafickou podobu lze poskládat ze dvou navazujících mapových značek z textu šifry). Přes velké pochybnosti se většina týmu shodne na tom, že prověření hospody dává smysl, ale jít do údolí se jim nechce. Tak si jdu udělat ranní procházku sám. K mému překvapení tady sedí týmy. Co ale neseď je dohledávka. V hospodě dávám ranní polévku a jdu zpátky s prázdnou (mimochodem – kdybych šel ke studánce, dopadlo by to stejně, až na tu polévku).

Cimrman

Po cestě zpátky žádám tým, abychom vzali totálku. Nechce se jim. Ale já na tom trvám. Po totálce běžím k Farskému, kde potkávám

Tykadla a ještě jeden tým (a na Skalce vidím ještě další luštitele). Snažím se rychle vyluštit semafor. Zbytek týmu už ale hru pomalu vzdává. Takže od této chvíle přestáváme řešit striktní soulad s pravidly. I když něco vyluštíme, už to bude mimo hru a nic se nestane, když si “naše” zadání vyřešíme po cestě domů. Tým jde na Cimrmanovu vyhlídku. Tam naráží na zvláštní „šifru“. Já jsem jim v patách a běžím na vlak do Semil, protože kluci vzali můj batoh. Do 11h to ale nestihnu, tak prvním vlakem odjíždí jenom Jeffer. Šmudla už odešel pro své auto do Jesenného. S Hrochem máme do vlaku tři šifry na luštění (vyzvednutý semafor, nalezený Benešov a pak i Cimrmana - u něj ale není co luštit a čtyřky od hospody). Ve vlaku dáváme semaforová zvířátka a hned nato i Benešov. To nám zvedá náladu. Čtyřkovka odolala. Po drsných šifrách jsme byli s motivací na bodu mrazu. Následné celkem rychlé vyluštění dvou (s Cimrmanem tří) šifer nám přece jen spravilo náladu.

Jak luštitelé neztrácejí naději

A tak jsme na letošních Svíčkách dostali lekci. Pokud by otázka na účast na dalším ročníku přišla s nedělním ránem, byla by reakce nejspíš negativní. S odstupem ale hodnotíme specifikum Svíček přece jen střízlivěji. Takže si nejspíš nenecháme ujít ani Svíčky konané v Podyjí nebo okolí Chebu.